

GUISEPPE VERDI:

TROUBADOUREN.

I. AKT.

Scene og Cavatine: Inez og Leonora. Ingeborg Steffensen og Viorica Tango.

Leonora betror Inez, at hun længes efter en ukendt Ridder, som hun har set ved en Turnering, hvor han besejrede alle og derfor af hendes Haand modtog Sejersprisen. Siden har hun ikke set ham, da Krig og Oprør har hærget Landet, men nu har han atter vist sig og som Troubadour hilst hende i en Sang. Hun længes nu efter at møde ham, men er dog ængstelig for dette Møde.

Scene og Romance: Luna og Manrico. Carlo Morelli og Francesco Merli.

Greven af Luna, der er forelsket i Leonora, staar ved Opgangen til hendes Værelser og giver i en Romance Luft for sin Kærlighed til hende. I det fjerne høres nu Troubadourens Sang. Greven harmes over den Fremmedes Dristighed.

Scene og Terzet: Manrico, Luna og Leonora. Francesco Merli, Carlo Morelli og Viorica Tango.

Leonora, der hørt Troubadourens Sang, kommer ilende; hun mødes af Grev Luna og kaster sig i hans Arme. I det samme kommer Troubadouren. Hun opdager sin Fejltagelse, og Greven, der rasende indser, at han har en lykkeligere Medbejler, afkræver nu den Fremmede hans Navn. Troubadouren nævner sit Navn: Manrico, — og Grev Luna udfordrer ham.

II. AKT.

Scene og Fortælling. Scene og Duet: Azucena og Manrico. Ingeborg Steffensen og Francesco Merli.

Manrico er hjemme i Zigeunerlejren, hvor Azucena fortæller ham, at hans Moder led Døden paa Baalet, dømt for Trolddom. I sin sidste Stund bød hun Azucena at hævne sig, og Azucena løb derfor til Slottet, greb en af Grev Lunas Sønner, men da hun vilde kaste Barnet paa Baalet, forvirres hun og forveksler sit eget Barn med Grevens. Manrico forstaar nu, at han ikke